

[Justitsministeren]

slaget, at vi ikke er indstillet på at acceptere, at kommuner og amter går ind og driver kasino-virksomhed, altså at en kommune eller et amt i økonomisk trængte tider måske kunne se en farbar vej her. Det vil vi ikke være i stand til at acceptere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Poulsgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget under dagsordens punkt 8 henvises til Retsudvalget, og at lovforslaget under punkt 9 henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 10:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for Skjern Å-projektet.

Af Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 26/10 89).

Forslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Miljøministeren (Lone Dybkjær):**

Ja, man kan vist roligt sige: Og nu til noget helt andet.

Jeg vil af hensyn til det videre forløb i salen læse talen op med langsom og følsom røst, eftersom den er meget nøje gennemarbejdet og afvejet.

Da man i 1960'erne med en omfattende statsstøtte rettede den nedre del af vort vandrigeste vandløb, Skjern Å, ud som en lige kanal og samtidig hermed konverterede 40 km² engarealer til drænet landbrugsjord med henblik på kornavl, var der både her i Folketinget og i offentligheden diskussion om, hvorvidt det nu også var rigtigt at gennemføre dette sidste større landvindingsprojekt.

De natur- og miljømæssige omkostninger af Skjern Å-reguleringen viste sig efterhånden at være store. Hertil kom, at fortsat korndyrkning i området gradvis blev økonomisk problematisk bl.a. på grund af de begrænsede muligheder for statslige tilskud til dræning og restriktionerne i okkerloven.

Derfor besluttede et næsten enigt Folketing i foråret 1987, at miljøministeren skulle nedsætte en arbejdsgruppe med henblik på at iværksætte projekter, der kunne medvirke til at genskabe en mere naturlig situation i Ringkøbing Fjord og den nedre del af Skjern Å-systemet.

Efter ganske omfattende undersøgelser og udredninger indstillede den overvejende lokalt sammensatte Skjern Å-arbejdsgruppe til mig i sommeren 1988, at der skulle iværksættes et Skjern Å-projekt. Efter at jeg yderligere havde pålagt arbejdsgruppen at foretage en nøjere vurdering af en række faglige og tekniske spørgsmål, modtog jeg i efteråret 1988 det sidste bidrag fra arbejdsgruppen.

På baggrund af arbejdsgruppens anbefalinger samt indstillingen til mig fra Skov- og Naturstyrelsen og Miljøstyrelsen sendte jeg den 25. maj 1989 en redegørelse om det videre arbejde med et Skjern Å-projekt til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Som det fremgår af redegørelsen, har jeg besluttet, at der i samarbejde med de lokale myndigheder og organisationer og de berørte lods- ejere skal søges gennemført et Skjern Å-projekt mellem Borris og Ringkøbing Fjord med udgangspunkt i Skjern Å-arbejdsgruppens indstilling.

Det fremgår endvidere af redegørelsen, at projektet opdeles i to faser. Under den første fase sker opkøb af jord med henblik på jordfordeling, der kan føre frem til, at staten ejer de af naturgenopretningen omfattede arealer. Under anden fase gennemføres de forskellige elementer af naturgenopretningsindsatsen. Der nedsættes et lokalt, rådgivende udvalg, der inden den 1. juni 1993 afgiver indstilling til miljøministeren om projektområdets endelige afgrænsning og om tilrettelæggelse og organisering af projektets videre forløb samt dets finansiering og de statsejede arealers fremtidige anvendelse.

I redegørelsen understregede jeg, at Skjern Å-projektet i mine øjne er et centralt element i realiseringen af den del af den samlede miljøinvesteringsplan for 1989-94, som vedrører naturgenopretningsområdet.